Lietas Nr. A420311216
Lietas arhīva Nr. A42-00852-17/25

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2017.gada 9.jūnijā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis M.Markovs,

piedaloties pieteicējas /pers. A/ (*/pers. A/*) pilnvarotajam pārstāvim /pers. C/ un atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts ieņēmumu dienesta pārstāvei Agnesei Gailei,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc /pers. A/ (*/pers. A/*) pieteikuma (reģ.Nr.9581) par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2016.gada 26.augusta lēmuma Nr.31.2-22.10/5638 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – dienests) Nodokļu kontroles pārvalde no 2015.gada 13.novembra līdz 2016.gada 30.martam pieteicējai /pers. A/ (*/pers. A/*) veica iedzīvotāju ienākumu nodokļa (turpmāk – IIN) auditu par 2012., 2013. un 2014.gadu un par pievienotās vērtības nodokļa (turpmāk – PVN) auditu par 2012.gada janvāri – 2014.gada decembri.

Audita rezultātā ar dienesta Nodokļu kontroles pārvaldes Fizisko personu pirmās audita daļas galvenās nodokļu inspektores 2016.gada 30.marta lēmumu Nr.31.2-23.11/17963 (turpmāk – sākotnējais lēmums) pieteicējai noteikts pienākums iemaksāt budžetā PVN 5045,78 *euro*, soda naudu 5045,78 *euro* (nepiemērojot likuma "Par nodokļiem un nodevām" 32.panta septītās daļas nosacījumus), nokavējuma naudu 1588,81 *euro*, IIN 7373,45 *euro*, soda naudu 1106,02 *euro* (piemērojot likuma "Par nodokļiem un nodevām" 32.panta septītās daļas nosacījumus) un nokavējuma naudu 1602,35 *euro*, kā arī samazināja 2012.gada zaudējumus par 5760,18 *euro*.

Pieteicēja apstrīdēja sākotnējo lēmumu dienesta ģenerāldirektoram.

Ar dienesta 2016.gada gada 26.augusta lēmumu Nr.31.2-22.10/5638 (turpmāk – lēmums) sākotnējais lēmums daļā par nomaksai budžetā aprēķināto PVN 5045,78 *euro*, soda naudu 5045,78 *euro*, nokavējuma naudu 1588,81 *euro*, IIN 7373,45 *euro*, soda naudu 1106,02 *euro* un nokavējuma naudu 1602,35 *euro*, kā arī 2012.gada zaudējumu samazinājumu 5760,18 *euro* atstāts negrozīts. Savukārt papildu nomaksai budžetā noteikts PVN 1048,51 *euro* par 2014.gadu un nokavējuma naudu 224,88 *euro*, IIN 3305,64 *euro* 3261,31 *euro* par 2013.gadu un 44,33 *euro* par 2014.gadu), nokavējuma naudu 836,93 *euro* (833,63 *euro* par 2013.gadu un 3,30 *euro* par 2014.gadu), kā arī papildu samazināt 2012.gada saimnieciskās darbības zaudējumus par 6162,97 *euro*.

Lēmums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[1.1] Pieteicējas iebildumi, ka viņa Latvijas Republikā neveic saimniecisko darbību un nepamatoti iesniegusi gada ienākumu deklarācijas, ir noraidāmi, jo pieteicējai atbilstoši normatīvajiem aktiem arī kā nerezidentei bija dienestā jāreģistrē saimnieciskā darbība, jāiesniedz gada ienākumu deklarācijas, kā arī no gūtajiem ienākumiem jāmaksā IIN.

Pieteicēja ienākumu no Latvijā esošu nekustamo īpašumu apsaimniekošanas gūst ar pilnvarotās personas /pers. E/ starpniecību, un tas neatbrīvo pieteicēju no IIN nomaksas pienākuma.

[1.2] Attiecībā par pieteicējas argumentu, ka dienesta Nodokļu kontroles pārvalde savos aprēķinos ir izmantojusi tikai /pers. E/ vārdā noformētus attaisnojuma dokumentus, tādēļ tie nav attiecināmi uz pieteicēju, dienests norāda, auditējamajā periodā saimnieciskās darbības ieņēmumu – izdevumu uzskaites žurnālā, ko kārtojusi /pers. E/, ir norādīti /pers. E/ un pieteicējas saimnieciskās darbības ietvaros veiktie kopējie darījumi, kas gada beigās tiek sadalīti atbilstoši katras nodokļu maksātājas īpašumā esošajām nekustamā īpašuma daļām. Katram kopīpašniekam, kurš ir reģistrējies dienestā kā saimnieciskās darbības veicējs, jānodrošina atsevišķa grāmatvedības uzskaite, reģistrējot savus saimnieciskās darbības ieņēmumus un izdevumus. Fakts, ka pieteicēja to nav ievērojusi, nevar būt par pamatu, lai uzskatītu, ka pieteicēja nav guvusi ienākumus no nekustamā īpašuma apsaimniekošanas.

[1.3] Pieteicējas norādītais, ka Pievienotās vērtības nodokļa likuma normas ļauj pieteicējai kā nerezidentei nereģistrēties dienestā ar PVN apliekamo personu reģistrā, norādāms, ka tā kā pieteicēja konkrētajā situācijā sniedz nomas pakalpojumus par atlīdzību, veic saimniecisko darbību iekšzemē, tad pieteicējai nav piemērojams Pievienotās vērtības nodokļa likuma normas, saskaņā ar kurām nodokļu maksātājs var nereģistrēties ar PVN apliekamo personu reģistrā, jo tās attiecināmas uz trešās valsts vai trešās teritorijas nodokļa maksātājiem, kas neveic saimniecisko darbību iekšzemē.

[1.4] Pieteicējas arguments, ka dienesta Nodokļu kontroles pārvalde ir rīkojusies pretēji 2014.gada 9.oktobra uzziņai Nr.8.11-20/92632, ir nepamatots, jo, ņemot vērā, ka pieteicējas ar PVN apliekamo darījumu vērtība 2012.gada 10.aprīlī sasniedza 37508,04 latus, tad dienesta Nodokļu kontroles pārvalde pamatoti secināja, ka pieteicējai līdz 2012.gada 15.maijam bija jāreģistrējas dienestā ar PVN apliekamo personu reģistrā un veiktajiem darījumiem jāpiemēro 22% vai 21% likme.

[1.5] Pieteicējas PVN sliekšņa noteikšanai izmantotie dati atbilst /pers. E/ audita 31.pielikuma datiem, un ar PVN apliekamo darījumu vērtībā pareizi iekļauta ½ no kopējiem ienākumiem, līdz ar to pieteicējas arguments par PVN sliekšņa noteikšanu atbilstoši pieteicējas īpašumā esošajām ½ nekustamā īpašuma daļām nav pamatots.

[1.6] Dienesta Nodokļu kontroles pārvalde audita 25.pielikumā pieļāvusi matemātiska aprēķina kļūdu, kā rezultātā nepamatoti samazināti pieteicējas ar PVN apliekamie darījumi un aprēķinātais PVN. Līdz ar to pieteicējai iemaksai budžetā nosakāms PVN par 2013.gada martu – decembri

un 2014.gada 1. – 4.ceturksni 5045,78 *euro*, nokavējuma naudu 1588,81 *euro* un soda naudu 5045,78 euro. Savukārt papildus nomaksai budžetā nosakāms PVN 1048,51 *euro* un nokavējuma nauda 224,88 *euro*.

[1.7] Tā kā lēmuma par audita rezultātiem pieņemšanas brīdī no normatīvajos aktos noteiktā maksāšanas termiņa (no 2012.gada 2.ceturkšņa, 3.ceturkšņa, 4.ceturkšņa, 2013.gada janvāra un februāra) bija pagājuši trīs gadi, tad dienesta Nodokļu kontroles pārvalde par minētajiem taksācijas periodiem aprēķināja budžetam nodarītos zaudējumus 9093,68 *euro* apmērā, bet papildu nomaksai budžetā PVN maksājumus par minētajiem periodiem nenoteica. Par papildus aprēķināto PVN summu 1048,51 *euro* soda nauda nav aprēķināma.

[1.8] Pieteicējas iebildums par atšķirīgu pieeju /pers. E/ un pieteicējas izdevumu apmēra noteikšanā un IIN aprēķināšanā, dienests norāda, ka dienesta Nodokļu kontroles pārvalde, veicot /pers. E/ auditu, secināja, ka /pers. E/ par vannu, kurtuvi, kondicionieri, durtiņām, virtuves virsmu, dārza komplektu un virtuves iekārtu veiktos maksājumus uz 2012.gada saimnieciskās darbības izmaksām bija attiecinājusi pilnā apmērā. Līdz ar to minētie priekšmeti (izņemot vannu *Verso L*, iegādes vērtība 331,15 latu) kvalificēja kā pamatlīdzekļus, aprēķināja nolietojumu un attiecināja to uz /pers. E/ 2012.gada saimnieciskās darbības izdevumiem ½ apmērā no kopējās pamatlīdzekļu nolietojuma vērtības. Minēto pamatlīdzekļu iegādes vērtība (izņemot vannu *Verso L*, iegādes vērtība 331,15 latu) netika iekļauta /pers. E/ saimnieciskās darbības izdevumos. Vanna *Verso L,* ar iegādes vērtība 331,15 latu, kvalificējama kā pamatlīdzeklis, un uz pieteicējas saimnieciskās darbības izdevumiem attiecināms aprēķinātais pamatlīdzekļa nolietojums.

[1.9] /pers. E/ auditā 2012. un 2013.gada saimnieciskās darbības izdevumus noteica, pamatojoties uz iesniegtajiem attaisnojuma dokumentiem, iekļaujot tajos ½ no izdevumiem, kas attiecināmi uz /pers. E/ un pieteicējas kopīpašumu apsaimniekošanu, kā arī izdevumus pilnā apmērā, kas attiecināmi tikai uz /pers. E/ piederošo īpašumu apsaimniekošanu. Savukārt pieteicējas saimnieciskās darbības izdevumi noteikti, pamatojoties uz pieteicējas 2012. un 2013.gada ienākumu deklarācijā deklarēto izdevumu summu, samazinot to par nepamatoti iekļautajām pamatlīdzekļu izmaksām un palielinot par ½ no priekšnodokļa summām, kas nav atskaitāmas kā priekšnodoklis, bet ir attiecināmas uz pieteicējas izdevumiem. Tādējādi pieteicējas un /pers. E/ saimnieciskās darbības izdevumi noteikti atšķirīgi, un pieteicējas izdevumi koriģēti tikai par atsevišķām izdevumu pozīcijām.

[1.11] Tā kā /pers. E/ un pieteicējas īpašumu apsaimniekošanas nodrošināšanai nepieciešamos izdevumus pamato vieni un tie paši attaisnojuma dokumenti un tiek aizpildīts viens un saimnieciskās darbības ieņēmumu – izdevumu žurnāls, kā arī spēkā stājies dienesta ģenerāldirektora 2015.gada 2.jūlija lēmums Nr.22.10/L-27200, ar kuru atstāts negrozīts dienesta nodokļu kontroles pārvaldes fizisko personu pirmās audita daļas galvenās nodokļu inspektores 2014.gada 30.decembra lēmums Nr.23.11/L-1312, tad uz pieteicējas saimnieciskās darbības izdevumiem ir attiecināma ½ no /pers. E/ audita rezultātā noteiktajiem kopējo īpašumu apsaimniekošanas izdevumiem.

[1.12] Tā kā pieteicēja nav reģistrējusies dienestā ar PVN apliekamo personu reģistrā un pieteicējai nav tiesību atskaitīt priekšnodokli, tad viņas saimnieciskās darbības izdevumos ir iekļaujama /pers. E/ audita rezultātā noteiktās PVN priekšnodokļa summas.

[2] Nepiekrītot lēmumam, pieteicēja ar pieteikumu vērsās Administratīvajā rajona tiesā. Pieteikums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[2.1] Audita laikā netika ņemts vērā, ka /pers. E/ pārvalda un izmanto savā saimnieciskajā darbībā nekustamos īpašumus /adrese A/ un /adrese B/ saskaņā ar 2011.gada 15.septembrī noslēgto ģimenes dzīvojamo māju kopīpašuma pārvaldīšanas līgumu, ar kuru pieteicēja nodeva pārvaldīšanai savai māsai /pers. E/, kas ir minēto nekustamo īpašumu līdzīpašniece, īpašumā esošās ½ domājamo daļu no nekustamajiem īpašumiem /adrese A/ un /adrese B/

[2.2] Pieteicējai nav saprotams, kādēļ /pers. E/ veiktajā auditā visu saimnieciskās darbības apgrozījumu nodokļu inspektori sadalīja uz pusēm. Vēlāk pieteicējai veiktajā auditā norādīts, ka no /pers. E/ apgrozītā apgrozījuma puse ir pieteicējas slēptā saimnieciskā darbība, kas ir apliekama ar nodokļiem, soda sankcijām un kavējuma naudu.

[2.3] Pieteicēja Latvijā neuzturas un Iedzīvotāju ienākuma nodokļa likuma 11.panta 1^1.daļas izpratnē neveic saimniecisko darbību.

[2.4] Audita nobeiguma sarunas protokolā nav ņemts vērā, ka naudas līdzekļi nav saņemti, nav tērēti, pieteicējas vārdā rēķini nav izrakstīti un nav apmaksāti. Līdz ar to auditoru secinājumi nav pamatoti ar dokumentāriem pierādījumiem, ka pieteicēja būtu guvusi ienākumus no saimnieciskās darbības.

[2.5] Pieteicējai nav saprotams, kādēļ pieteicējas audita aprēķini balstās uz /pers. E/ attaisnojuma dokumentiem.

[2.6] Pieteicējas dienestā iesniegtajās gada deklarācijas par 2012. – 2014.gadu ir kļūdaina informācija, kas neatspoguļo patieso pieteicējas naudas plūsmu un saimniecisko darbību, jo faktiski pieteicēja nekādas naudas summas nav saņēmusi.

[2.7] Kļūda tika pieļauta, /pers. E/ aizpildot pieteicējas gada ienākuma deklarāciju, norādot datus no sava ieņēmumu – izdevumu žurnāla un sadalot tos uz pusēm. Tā kā nodokļus maksāja /pers. E/, tad audita rezultātā /pers. E/ izveidojās nodokļa pārmaksa, bet pieteicējai – parāds.

[2.8] Pieteicēja nepiekrīt, ka tai vajadzēja savā ieņēmumu – izdevumu žurnālā veikt ierakstus, pamatojoties uz pašas noformētiem iekšējiem attaisnojuma dokumentiem. Jo tad pieteicējai savas saimnieciskās darbības ietvaros iekšējos attaisnojuma dokumentus jāpamato ar /pers. E/ noformētajiem ārējiem attaisnojuma dokumentiem, kas ir pretrunā ar Ministru kabineta 2007.gada 20.marta noteikumu Nr.188 "Kārtība, kādā individuālie komersanti, individuālie uzņēmumi, zemnieku un zvejnieku saimniecības, citas fiziskās personas, kas veic saimniecisko darbību, kārto grāmatvedību vienkāršā ieraksta sistēmā" 8.punkta prasībām.

[2.9] Lēmumā nav sniegta atbilde, kādēļ Pievienotās vērtības likuma 6.panta trešā daļa nav piemērojama uz /pers. E/ veiktajiem darījumiem, kurus viņa veica pieteicējas vārdā.

[2.10] Auditā būtu jāvadās pēc 2014.gada 9.oktobra uzziņas Nr.8.11-20/92632.

[2.11] Atbilstoši Pievienotās vērtības nodokļa likuma 63.panta pirmajai daļai, 84.panta sestajai daļai, 89.panta otrajai daļai pieteicējai kā nerezidentei nav pienākums reģistrēties PVN maksātāju reģistrā, iznomājot juridiskajai personai, kas reģistrēta kā PVN maksātāja, sev piederošu nekustamo īpašumu, kas atrodas Latvijas Republikā, PVN nomaksa gulstas uz PVN maksātāju, kas saņem (ja tādi būtu) pakalpojumus no pieteicējas.

[2.12] Pieteicējai nepareizi noteikts ar PVN apliekamo darījumu vērtības slieksnis, jo tā noteikšanai ņemti vērā trešās personas – /pers. E/ audita lietas materiāli. /pers. E/ audita lieta nav pievienota pieteicējas audita lietai.

[2.13] Pieteicējas ieņēmumu – izdevumu žurnāla ierakstu, apgrozījuma un ienākumu aprēķināšanai likumā minēto dokumentu nav un nevar būt.

[2.14]] Lēmumā nav sniegta atbilde uz pieteicējas pretenziju par pieteicējai veiktā audita veidu. Turklāt lēmumā nav norādes, ka pieteicējai audits veikts uz aprēķinu pamata, kā arī nav norādīts, kāda aprēķinu metode ir piemērota, nosakot nodokļa maksājuma apmēru.

[2.15] Tā kā pieteicēja objektīvu iemeslu dēļ nevarēja izstāties no ar PVN apliekamo personu reģistra, jo attiecīgajā laika periodā nebija reģistrēta kā PVN maksātāja, nodokļu administrācija kļūdaini pieņēma, ka pieteicēja audita ietvaros ir uzskatāma par PVN maksātāju. Uz pieteicēju ar PVN apliekamiem darījumiem auditam būtu jāpiemēro normas tikai par to periodu, kad pieteicējas ar PVN apliekamo darījumu apgrozījums par iepriekšējiem 12 mēnešiem pārsniedz likumā atrunāto ar PVN apliekamo darījumu slieksni.

[2.16] Daļa no /pers. E/ ar PVN apliekamo darījumu, kas neattiecas uz pieteicēju, ir nepamatoti iekļauti pieteicējas it kā veiktajā saimnieciskajā darbībā.

[2.17] Izvērtējot /pers. E/ saimnieciskās darbības ietvaros iegādāto kustamo mantu, nodokļu administrācijai vērā jāņem apstāklis, ka /pers. E/ iegādājās pusi no katras iegādātās mantas. Otru pusi iegādājās pieteicēja. Līdz ar to pieteicējai /pers. E/ iegādātās mantas pirkuma maksa sastāda ½ no kopējās mantas vērtības.

[2.18] Iegādātā kustamā manta (vanna, kurtuve, kondicionieris, durtiņas, virtuves virsma, dārza komplekts un virtuves iekārta) ir nepamatoti iekļauta pamatlīdzekļos, un tās iegādes summas nav iekļautas attaisnotajos izdevumos pilnā apmērā mantu iegādes gadā. Pie tam nodokļu administrācijas rīcībā nav neviena dokumenta, ka pieteicēja vispār kaut ko būtu iegādājusies.

[3] Administratīvajā rajona tiesā saņemtajā dienesta paskaidrojumā dienests papildus lēmumā sniegtajai argumentācijai paskaidro, ka pieteicējas argumenti, ka dienests nav ņēmis vērā pieteicējas apstrīdēšanas iesniegumā ietvertos iebildumus, ir nepamatoti, jo pieteicējas iebildumi tika izvērtēti lēmumā. Attiecībā par pieteicējas norādīto, ka dienests nav ņēmis vērā Pievienotās vērtības nodokļa 6.panta trešo daļu, dienests paskaidro, ka konkrētajā gadījumā minētā tiesību norma nav piemērojama, jo /pers. E/ nav veikusi starpniecības pakalpojumus, bet izrakstījusi rēķinus savā vārdā.

Attiecībā par pieteikuma norādīto, ka dienests, aprēķinot ar PVN apliekamos darījumus un dalot tos uz pusēm, nav ņēmis vērā apstākli, ka /pers. E/ ir arī citi, pieteicējai nepiederoši nekustamie īpašumi, dienests vērš uzmanību, ka attiecībā uz pieteicējas saimnieciskās darbības izdevumiem lēmumā ir attiecināti tieši ½ no /pers. E/ audita rezultātā noteiktajiem kopējo nekustamo īpašumu (/adrese A/ un /adrese B/) apsaimniekošanas izdevumiem.

[4] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis pieteikumu uzturēja, pamatojoties uz tajā norādītajiem argumentiem. Papildus paskaidroja turpmāk minēto. Nekustamais īpašums pieder māsām. Pietecēja nedzīvo Latvijā, tāpēc īpašuma apsaimniekošanu veic /pers. E/. Pieteicējas darbība nav kvalificēja kā saimnieciskā darbība. Audita rezultātā /pers. E/ ir izveidojusies PVN pārmaksa, bet pieteicēja nevar reģistrēties kā PVN maksātājs ar atpakaļejošu datumu un atskaitīt priekšnodokli.

Dienesta pārstāve tiesas sēdē pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumā norādītajiem argumentiem. Papildus paskaidroja turpmāk minēto. Pieteicēja ir pilnvarojusi trešo personu veikt darbības savā vārdā. Tas, kā /pers. E/ iepriekš veda grāmatvedību, nebija tiesiski.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, noklausījusies administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus un pārbaudījusi lietas materiālus, atzīst, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

[6] Saskaņā ar Valsts vienotās datorizētajā zemesgrāmatā pieejamo informāciju pieteicējai ir nostiprinātas īpašuma tiesības: 1) uz vienu pusi domājamo daļu no nekustamā īpašuma /adrese A/, kas sastāv no zemes gabala, uz kura atrodas viena 5-stāvu dzīvojamās ēka, kadastra Nr./kadastra numurs/un pagrabs zem pagalma; 2) uz vienu pusi domājamo daļu no nekustamā īpašuma /adrese B/, uz kura atrodas trīs dzīvojamās ēkas, kadastra Nr./kadastra numurs/, kadastra Nr./kadastra numurs/, kadastra Nr./kadastra numurs/un saimniecības ēka, kadastra Nr./kadastra numurs/.

Otra puse iepriekš minētajiem nekustamajiem īpašniekiem pieder pieteicējas māsai /pers. E/.

Starp pieteicēju un /pers. E/ 2011.gada 15.septembrī noslēgts dzīvojamo māju kopīpašuma pārvaldīšanas līgums, ar kuru /pers. E/ apņēmās bez atlīdzības veikt kopīpašumā esošo ēku uzturēšanu un pārvaldīšanu. Līgums arī noteica, ka pieteicēja nodod /pers. E/ visas dzīvojamo māju kārtošanas finansiālās un grāmatvedības tiesības, tai skaitā tiesības gūt ieņēmumus un segt izdevumus, kā arī rīkoties ar dzīvojamajām ēkām, nododot tās īrē vai nomā, lietošanā, pārvaldīšanā pēc saviem ieskatiem, novirzot peļņu dzīvojamo māju uzlabošanai.

No iepriekš minētajiem apstākļiem izriet, ka pieteicēja ir izdevusi /pers. E/ pilnvaru viņas vārdā rīkoties ar nekustamo īpašumu, kā arī noslēgusi līgumu, ar kuru nodod tiesības /pers. E/ rīkoties ar nekustamo īpašumu.

Savukārt, pārbaudot noslēgtos īres vai nomas līgumus, secināms, ka /pers. E/ tos noslēgusi savā un pieteicējas vārdā, pamatojoties uz pilnvaru (sk., piemēram, 2013.gada 14.maija īres līgumu ar /pers. K/, 2006.gada 25.okotbra nomas līgumu ar SIA "PharmaSwiss Latvia", 2008.gada 27.maja nomas līgumu ar SIA "Entrypoint", 2012.gada 15.februāra nomas līgumu ar SIA "Apart Hotel Rigaapartment", 2012.gada 1.jūlija dzīvojamās mājas lietošanas un pārvaldīšanas līgumu ar SIA "HO Serviss" u.c.). Rēķinus /pers. E/ īrniekiem vai nomniekiem izrakstījusi savā vārdā, nenorādot uz pieteicēju. Īrnieki un nomnieki samaksu veikuši /pers. E/ kontā, kā arī /pers. E/ maksājumus par saņemtajiem pakalpojumiem un precēm un kārtojusi grāmatvedību.

[6.1] Saskaņā ar Civillikuma 1068.panta pirmo un otro daļu rīkoties ar kopīpašuma priekšmetu, kā visumā, tā arī noteiktās atsevišķās dalās, drīkst tikai ar visu kopīpašnieku piekrišanu; bet, ja kāds no viņiem rīkojas atsevišķi, tad šī rīcība nevien nav spēkā, bet arī uzliek pēdējam pienākumu atlīdzināt pārējiem zaudējumus, kas viņiem ar to nodarīti. Neviens atsevišķs kopīpašnieks nevar bez visu pārējo piekrišanas ne apgrūtināt kopīpašuma priekšmetu ar lietu tiesībām, ne atsavināt to visā tā sastāvā vai pa daļām, ne arī kautkādi to pārgrozīt. Tādēļ katram kopīpašniekam ir tiesība protestēt pret tādu viena vai visu pārējo kopīpašnieku rīcību, un šo tiesību viņam nevar atņemt ar balsu vairākumu.

Kopīpašnieks nedrīkst rīkoties ar kopēju lietu vai tās daļu pretēji pārējo kopīpašnieku gribai (*Sk. Kopīpašums: tiesu prakses apkopojums, Latvijas Republikas Augstākā tiesa, 2011, 26.punktu, pieejams www.at.gov.lv)*.

Kopīpašnieka tiesību negatīvais saturs ir tiesība iebilst pret tādu viena kopīpašnieka vai visu pārējo kopīpašnieku rīcību, ar kuru viņi mēģina bez kopīpašnieka piekrišanas apgrūtināt īpašuma priekšmetu ar lietu tiesībām, atsavināt to pilnībā vai pa daļām vai arī kaut kā to pārgrozīt. Savukārt kopīpašnieka tiesību pozitīvais saturs ir tiesības valdīt, lietot kopīpašuma priekšmetu un rīkoties ar to kā kopumā, tā arī pa noteiktām atsevišķām daļām, bet tikai ar visu pārējo kopīpašnieku piekrišanu *(sk.: Rozenfelds J. Lietu tiesības. 4. labotais, papildinātais izdevums. Rīga: Zvaigzne ABC, 2011, 52. - 53. lpp.)*.

No iepriekš minētā tiesa secina, ka Civillikumā noteiktais kopīpašuma tiesiskais regulējums pieprasa visu kopīpašnieku (vienbalsīgu) piekrišanu jebkādai rīcībai ar kopējo lietu vai tās daļu, ciktāl nav runa par nepieciešamu rīcību attiecībā uz kopējo lietu vai par kopīpašnieka rīcību ar viņam piederošo domājamo daļu.

Tātad /pers. E/ ar nekustamo īpašumu var rīkoties, tikai saņemot pieteicējas piekrišanu vai arī veicot darbības saskaņā ar pilnvaru vai citu dokumentu, kas piešķir šādas tiesības.

[6.2] Saskaņā ar Civillikuma 2289.pantu ar pilnvarojuma līgumu viena puse (pilnvarnieks, uzdevuma ņēmējs) uzņemas izpildīt otrai (pilnvaras devējam, pilnvarotājam, uzdevuma devējam) - zināmu uzdevumu, bet pilnvaras devējs apņemas pilnvarnieka rīcību atzīt sev par saistošu.

Pilnvara dod pilnvarniekam tiesības pilnvarotāja vārdā stāties tiesiskajās attiecībās. Atbilstoši Civillikuma 2289.pantam, pilnvarnieka rīcība ir saistoša pilnvaras devējam.

Pilnvarniekam ir pienākums veikt tās darbības, kuras uzdevis pilnvarotājs, saskaņā ar tā norādījumiem, savukārt pilnvaras izdevējam veiktās darbības jāatzīst kā par paša veiktām.

[6.3] Apkopojot iepriekš minēto, tiesa secina, ka /pers. E/ bez pieteicējas gribas izteikuma nevarēja tiesiski rīkoties ar kopīpašumā ar pieteicēju esošajiem nekustamajiem īpašniekiem. /pers. E/ ir nekustamajiem īpašumiem ir rīkojusies savā un pieteicējas vārdā, pamatojoties uz izdoto pilnvaru. Šīs darbības pieteicējai ir saistošas. Attiecība uz darījumu tiesiskajām sekām nav nozīmes, vai tās veikusi pieteicēja pati, var pilnvarotā persona.

Tiesa nepiekrīt pieteikumā norādītajam, ka dienesta atsaukšanās uz Civillikuma 2304.pantu ir nepamatota. Tiesa uzskata, lai arī nodokļu joma ir

publisko tiesību sfēra, lai piemērotu nodokļu maksātāju veiktajiem darījumiem atbilstošas nodokļu tiesību normas, ir nepieciešams analizēt un izprast arī nodokļu maksātāju civiltiesiskos darījumus un to nozīmi.

Tāpat arī nav pamatots pieteikumā norādītais, ka pieteicēja nekādus ienākumus nav saņēmusi, jo par pieteicējas veiktajām darbībām uzskatāmas arī tās darbības, kuras viņas vārdā veikusi pilnvarotā persona.

[7] No lietas materiāliem un dienesta secinātā izriet, ka PVN deklarācijas iesniedza tikai /pers. E/, deklarējot tajās apliekamos ienākumus gan no kopējiem, gan tikai viņas īpašumā esošajiem īpašumiem, bet pieteicēja 2012.-2013.gadā PVN deklarācijas neiesniedza.

Likuma "Par nodokļiem un nodevām" 4.panta otrā daļa noteic, ka jebkura persona, kas gūst ienākumus Latvijas Republikā, ir iedzīvotāju ienākuma nodokļa uzņēmumu ienākuma nodokļa maksātāja, ja konkrētā nodokļa likumā nav noteikts citādi.

Saskaņā ar iepriekš minētā likuma 14.panta pirmās daļas 2.punktu Latvijas Republikas likumos noteiktos nodokļus (nodevas) maksā ārvalstu nodokļu maksātāji (nerezidenti).

Likuma "Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 2.panta 2.punkts noteic, ka iedzīvotāju ienākuma nodokli maksā fiziskas personas, kas atbilstoši likumam "Par nodokļiem un nodevām" ir ārvalstu nodokļu maksātāji un taksācijas periodā ir guvuši ienākumus Latvijas Republikā. Šī paša likuma 8.panta trešās daļas 5.punkts noteic, ka ienākumi no nekustamā īpašuma (ēku, ēku daļu, dzīvokļu, zemes) iznomāšanas vai izīrēšanas apliekami ar IIN.

Saskaņā ar likuma "Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 11.panta 1.[1]daļu par personas saimniecisko darbību ir uzskatāma jebkura darbība, kas vērsta uz ražošanu, darbu izpildi, tirdzniecību un pakalpojumu sniegšanu par atlīdzību, saimnieciskā darbība ietver arī ar uzņēmuma līguma izpildi saistīto darbību, profesionālo darbību, nekustamā īpašuma apsaimniekošanu, komercaģenta, mākslera un individuālā komersanta darbību, kā arī fiziskās personas īpašumā esoša individuālā uzņēmuma (arī zemnieka un zvejnieka saimniecības) darbību.

No minētajām normatīvo aktu normām izriet, ka ienākumi no nekustamā īpašuma izīrēšanas ir apliekami. Tas, ka pieteicēja nav rezidente, neatbrīvo to no pienākuma maksāt nodokļus Latvijas Republikas normatīvajos aktos noteiktajā apmērā un kārtībā. Pieteicējas ienākumus veido arī tie ieņēmumi, kas veikti ar pilnvarotās personas starpniecību, jo darījumi veikti viņas vārdā.

[8] Saskaņā ar Ministru kabineta 2007.gada 20.marta noteikumu Nr.188 "Kārtība, kādā individuālie komersanti, individuālie uzņēmumi, zemnieku un zvejnieku saimniecības, citas fiziskās personas, kas veic saimniecisko darbību, kārto grāmatvedību vienkāršā ieraksta sistēmā" (turpmāk - noteikumi Nr.188) 4.punktu persona saimnieciskās darbības ieņēmumus un ar to gūšanu saistītos izdevumus reģistrē saimnieciskās darbības ieņēmumu un izdevumu uzskaites žurnālā.

Saskaņā ar likuma "Par grāmatvedību" 2.panta pirmo daļu grāmatvedībā uzskatāmi atspoguļojami visi uzņēmuma saimnieciskie darījumi, kā arī katrs fakts vai notikums, kas rada pārmaiņas uzņēmuma mantas stāvoklī. Grāmatvedību kārto tā, lai grāmatvedības jautājumos kvalificēta trešā persona varētu gūt patiesu un skaidru priekšstatu par uzņēmuma finansiālo stāvokli bilances datumā, tā darbības rezultātiem, naudas plūsmu noteiktā laikposmā, kā arī konstatēt katra saimnieciskā darījuma sākumu un izsekot tā norisei.

No lietas materiāliem izriet, ka nomniekiem un īrniekiem izrakstītajos rēķinos kā pakalpojumu sniedzēja norādīta tikai /pers. E/, kā arī, saņemot pakalpojumus vai pērkot preces saimnieciskās darbības nodrošināšanai kā to saņēmēja norādīta /pers. E/. Pieteicēja šajos grāmatvedības dokumentos nav norādīta. Saimnieciskās darbības ieņēmumu - izdevumu uzskaites žurnālu kārtojusi /pers. E/, un tajā norādīti /pers. E/ un /pers. A/ saimnieciskās darbības ietvaros veiktie kopējie dalījumi (gan ieņēmumi, gan izdevumi).

Tiesa piekrīt dienesta viedoklim, ka katram kopīpašniekam, kurš ir reģistrējies kā saimnieciskās darbības veicējs, jānodrošina atsevišķa grāmatvedības uzskaite, reģistrējot savus saimnieciskās darbības ieņēmumus un izdevumus. Lai grāmatvedības kārtošana sasniegtu tās mērķi, tai jābūt nodalītai no citu personu grāmatvedības dokumentiem un ieņēmumu/izdevumu uzskaites. Attiecīgi arī izdevumi par kopīpašuma uzturēšanu uz katru no līdzīpašniecēm attiecināmi proporcionāli domājamai daļai. Ja izdevumi radušies vienai kopīpašniecei, bet faktiski tos sedz abas, piemēram, vienādās daļās, tas attiecīgi atspoguļojams grāmatvedībā.

[9] Pieteicēja norāda, ka viņai nav pienākums reģistrēties PVN maksātāju reģistrā, savukārt dienests uzskata, ka šāds pienākums pastāv.

Pievienotās vērtības nodokļa likuma 25.pants noteic, ka ar nekustamo īpašumu saistītu pakalpojumu, tai skaitā ar nekustamo īpašumu saistīta darījuma starpnieku un ekspertu pakalpojuma, viesu izmitināšanas pakalpojuma, nekustamā īpašuma nomas pakalpojuma, būvniecības pakalpojuma, būvdarbu sagatavošanas (tai skaitā arhitektu pakalpojuma), būvdarbu koordinācijas un uzraudzības pakalpojuma sniegšanas vieta ir vieta, kur šis nekustamais īpašums atrodas. Analoģiskus nosacījumus paredzēja arī likuma "Par pievienotās vērtības nodokli" 4.[1]panta astotā daļa.

Pieteicējas nekustamā īpašuma nomas pakalpojuma sniegšanas vieta ir Latvija, tad atbilstoši Pievienotās vērtības nodokļa likuma 25.pantā noteiktajam PVN aprēķināms un maksājams atbilstoši Latvijas normatīvo aktu prasībām.

Saskaņā ar pievienotās vērtības nodokļa likuma 4.panta pirmo daļu saimnieciskā darbība ir jebkura sistemātiska, patstāvīga darbība par atlīdzību (tai skaitā jebkuru ražotāju, tirgotāju vai pakalpojumu sniedzēju darbība, lauksaimnieciska darbība).

Saskaņā ar Pievienotās vērtības nodokļa likuma 5.panta pirmo daļu ar nodokli apliekamie darījumi ir šādi saimnieciskās darbības ietvaros iekšzemē veikti darījumi: 1) preču piegāde (tai skaitā preču piegāde Eiropas Savienības teritorijā un preču eksports) par atlīdzību; 2) pakalpojumu sniegšana par atlīdzību; 3) preču iegāde Eiropas Savienībā.

Tādu pašu regulējumu ietvēra arī likums "Par pievienotās vērtības nodokli" (*spēkā līdz 2012.gada 31.decembrim)* 1.panta 6.punkts un 2.panta otrās daļas 2.punkts.

Saskaņā ar Pievienotās vērtības nodokļa likuma 55.panta pirmās daļas 1.punktu nodokļa maksātājs reģistrējas Valsts ieņēmumu dienesta pievienotās vērtības nodokļa maksātāju reģistrā, pirms tas veic ar nodokli apliekamos darījumus.

No minētajām tiesību normām izriet, ka pieteicējas darījumiem sasniedzot noteikto slieksni, pieteicējai ir pienākums reģistrēties par PVN maksātāju.

Lai arī pieteicēja pieteikumā uzsver, ka nav veikusi saimniecisko darbību Latvijas Republikā, tiesas ieskatā, kā jau iepriekš atzīsts, viņas vārdā ir rīkojusies pārstāve, tāpēc nav pamata uzskatīt, ka pieteicēja nav veikusi saimniecisko darbību Latvijas Republikā.

Pieteicēja atsaucas uz Pievienotās nodokļa likuma 89.panta otro daļu, 84.panta sesto daļu un 63.panta pirmo daļu, norādot, ka no šīm normām izriet, ka viņai nav pienākums reģistrēties PVN maksātāju reģistrā.

Saskaņā ar Pievienotās vērtības nodokļa 89.panta otro daļu par šā likuma 20.panta pirmajā daļā un 25.pantā minētajiem pakalpojumiem, kuru sniegšanas vieta saskaņā ar šo likumu ir iekšzeme un kuri saņemti no trešās valsts vai trešās teritorijas nodokļa maksātāja, kas neveic saimniecisko darbību iekšzemē, nodokli aprēķina un maksā valsts budžetā pakalpojumu saņēmējs, ja tas ir reģistrēts nodokļa maksātājs.

Saskaņā ar Pievienotās vērtības nodokļa 84.panta sesto daļu nodokli par iekšzemē veiktajiem ar nodokli apliekamiem darījumiem (saņemtajiem avansiem) valsts budžetā maksā arī citas dalībvalsts nodokļa maksātāji un trešo valstu vai trešo teritoriju nodokļa maksātāji, kuri ir reģistrēti vai kuriem

saskaņā ar šo likumu jābūt reģistrētiem Valsts ieņēmumu dienesta pievienotās vērtības nodokļa maksātāju reģistrā, izņemot gadījumus, kad par preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu nodokli valsts budžetā maksā preču vai pakalpojumu saņēmējs.

Saskaņā ar Pievienotās vērtības nodokļa likuma 63.panta pirmo daļu trešās valsts vai trešās teritorijas nodokļa maksātājs ir tiesīgs nereģistrēties Valsts ieņēmumu dienesta pievienotās vērtības nodokļa maksātāju reģistrā, ja tas veic tādu preču piegādi vai tādu pakalpojumu sniegšanu, par ko nodokli valsts budžetā maksā preču vai pakalpojumu saņēmējs.

Tiesas ieskatā pieteicējas norādītais tiesiskais regulējums nav piemērojams izskatāmajā lietā, jo nomas pakalpojums tiek sniegts iekšzemē atbilstoši Pievienotās vērtības nodokļa likuma 25.pantam. Norādītās tiesību normas piemērojamas, ja persona neveic saimniecisko darbību iekšzemē.

[10] Pieteicēja iebilst, ka, nosakot viņas darījumu apmēru, izmantota /pers. E/ audita lietā iegūta informācija, un auditā veiktie aprēķini nav pamatoti ar attaisnojuma dokumentiem, kas attiecas uz viņu.

Likuma "Par nodokļiem un nodevām" 15.panta pirmās daļas 1. un 2.punkts noteic, ka nodokļu maksātājam ir pienākums aprēķināt maksājamo (iemaksājamo) nodokļu summas, kā arī noteiktajā termiņā un pilnā apmērā nomaksāt nodokļus un nodevas.

Iepriekš minētā likuma 23.panta sestā daļa noteic, ka, veicot nodokļu revīziju (auditu), nodokļu administrācijai ir tiesības uz aprēķinu pamata noteikt nodokļu maksājumu apmēru atbilstoši nodokļu maksātāja īpašumā esošās mantas vai kapitāla vērtības pieaugumam vai nodokļu administrācijas rīcībā esošajām ziņām, ja cita starpā ir konstatēta vismaz viena no šādām pazīmēm: 1) persona veic vai ir veikusi ar nodokļiem apliekamas darbības vai gūst ienākumus no īpašuma, bet nav reģistrējusies kā nodokļu maksātājs; 2) nodokļu maksātājs nav iesniedzis normatīvajos aktos paredzētās nodokļu deklarāciju; 3) nodokļu maksātājs nav veicis grāmatvedības uzskaiti.

Likuma "Par nodokļiem un nodevām" 23.panta septītās daļas 1. un 2.punkts noteic, ka nodokļu administrācija, uz aprēķinu pamata nosakot nodokļu maksājumu apmēru, izmanto tiešās aprēķinu metodes, tas ir, pamatojas uz nodokļu maksātāja grāmatvedības reģistros norādītajiem datiem un attaisnojuma dokumentiem, un netiešās aprēķinu metodes, tas ir, aprēķina ar nodokļiem apliekamo objektu (ienākumu, darījumu vērtību u.tml.), pamatojoties uz savā rīcībā esošo informāciju.

Minētā likuma 23.panta astotā daļa noteic, ka, aprēķinot nodokļu maksājumu apmēru, nodokļu administrācija izmanto savā rīcībā esošo informāciju par nedeklarētiem ienākumiem, par nodokļa maksātāja darbību, pārbaudāmajā taksācijas periodā veiktajiem darījumiem, darījumiem, kuri, nosakot nodokļu maksājumu apmēru, nav ņemti vērā vai uzrādīti nepilnīgi, kā arī informāciju par kredītiestādēs esošajiem kontiem un noguldījumiem, vērtspapīru kontiem un nodokļu maksātājam piederošām kapitāla daļām kapitālsabiedrībās, apkopotiem attiecīgā saimnieciskās darbības veida sabiedrību, individuālo uzņēmumu saimniecisko darbību raksturojošiem rādītājiem.

Tātad nodokļu maksātāja pienākums ir aprēķināt maksājamo (iemaksājamo) nodokļu summas un noteiktajā termiņā un pilnā apmērā nomaksāt tās. Savukārt nodokļu administrācijai, veicot nodokļu revīziju (auditu), ir tiesības uz aprēķinu pamata noteikt nodokļu maksājumu apmēru. Likumā noteiktajos gadījumos nodokļu administrācija nodokļu maksājumu apmēru nosaka uz aprēķinu pamata, izmantojot tiešās un netiešās aprēķinu metodes, ņemot vērā nodokļu maksātāja atsevišķa darījuma vai darījumu kopuma būtību.

Netiešās aprēķinu metodes piemērošana nozīmē to, ka aprēķinā tiek izmantoti dažādi datu avoti, tomēr metode nav uzskatāma par kādu noteiktu grāmatvedības sistēmas kārtošanu. Dienestam nav pienākuma kārtot pieteicējas grāmatvedību, proti, izvēlēties pieteicējas vietā grāmatvedības uzskaites principus, iegūt visus pirmdokumentus, tos pareizi reģistrēt uzskaites sistēmās un aprēķināt nodokļus. Dienests netiešās aprēķinu metodes ietvaros veic tikai saņemto ienākumu objektu identifikāciju un nodokļu aprēķinu.

Konkrētajā gadījumā dienests ir pēc /pers. E/ audita lietas materiāliem identificējis pieteicējas darījumus un to apmēru, jo pieteicēja pati nebija vedusi grāmatvedību. Tiesas ieskatā šāda dienesta rīcība ir pamatota, jo tā rīcībā nebija citas informācijas par pieteicējas darījumiem.

[11] Saskaņā ar likuma "Par pievienotās vērtības nodokli" 3.panta trešo daļu, uzsākot apliekamo darījumu veikšanu, fiziskās vai juridiskās personas un ar līgumu vai norunu saistītās šādu personu grupas vai to pārstāvji reģistrējas Valsts ieņēmumu dienesta ar pievienotās vērtības nodokli apliekamo personu reģistrā *(spēkā līdz 2012.gada 31.decembrim)*.

Iepriekš minētā likuma 3.panta 5.^{3}daļa noteic, ka fiziskās vai juridiskās personas un šādu personu ar līgumu vai norunu saistītas grupas vai to pārstāvji var nereģistrēties dienesta ar pievienotās vērtības nodokli apliekamo personu reģistrā un nemaksāt nodokli valsts budžetā, ja to veikto ar nodokli apliekamo preču piegāžu un sniegto pakalpojumu kopējā vērtība iepriekšējo 12 mēnešu laikā nav pārsniegusi 35 000 latu.

Saskaņā ar likuma "Par pievienotās vērtības nodokli" 3.panta 5.^{4}daļai fiziskās vai juridiskās personas un šādu personu ar līgumu vai norunu saistītas grupas vai to pārstāvji līdz tam taksācijas periodam sekojošā mēneša 15.datumam, kad ir pārsniegts šā likuma 3.panta 5.^{3}daļā noteiktais slieksnis - 35 000 latu, iesniedz dienestam iesniegumu reģistrācijai Valsts ieņēmumu dienesta ar pievienotās vērtības nodokli apliekamo personu reģistrā.

Veicot aprēķinus, dienests konstatēja, ka pieteicējas darījumu summa 2012.gada 10.aprīlī sasniedza 37 508,04 latus un attiecīgi pieteicējai radās pienākums reģistrēties kā PVN maksātājai.

Tiesa, pārbaudot veikto aprēķinu, kļūdas nekonstatē un dienesta izdarīto secinājumu, ka pieteicējai bija jāreģistrējas kā PVN maksātājai, atzīst par pamatotu.

[12] Pieteicēja norāda, ka dienesta rīcības rezultātā viņai nav bijis iespējams atskaitīt priekšnodokli par veiktajiem darījumiem saimnieciskās darbības nodrošināšanai.

Saskaņā ar Pievienotās vērtības nodokļa likuma 92. panta pirmās daļas 1. punktu, ja preces iegādātas un pakalpojumi saņemti ar nodokli apliekamu darījumu nodrošināšanai vai tādu citās valstīs veiktu darījumu nodrošināšanai, kuri būtu apliekami ar nodokli, ja tie tiktu veikti iekšzemē, priekšnodoklis ir no citiem reģistrētiem nodokļa maksātājiem saņemtajos nodokļa rēķinos norādītās nodokļa summas par iegādātajām precēm un saņemtajiem pakalpojumiem.

Iepriekš minētā likuma 92. panta ceturtā daļa noteic, ka reģistrētam nodokļa maksātājam ir tiesības priekšnodokli atskaitīt no valsts budžetā maksājamās nodokļa summas, ja šajā likumā nav noteikts citādi.

Eiropas Savienības tiesa ir atzinusi, ka priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības ir pievienotās vērtības nodokļa mehānisma neatņemama sastāvdaļa un principā nevar tikt ierobežotas. Tās ir izmantojamas nekavējoties attiecībā uz visiem ar darījumiem saistītajiem nodokļiem *(sk. Eiropas Savienības tiesas 2006.gada 6.jūlija sprieduma apvienotajās lietās Nr.C-439/04 un 440/04 Axel Kittel 42.punktu)*.

Izskatāmajā lietā pieteicēja nav kārtojusi grāmatvedību un attiecīgi arī nav uzskaitījusi darījumus saimnieciskās darbības nodrošināšanai. Līdz ar to pati pieteicēja nav izmantojusi tiesības atskaitīt priekšnodokli.

[13] Saskaņā ar likuma "Par nodokļiem un nodevām" 32.panta pirmo daļu par nodokļu revīzijā (auditā) konstatēto nodokļu pārkāpumu, kura rezultātā ir samazināts budžetā iemaksājamā nodokļa apmērs, nodokļu administrācija nodokļu maksātājam papildus aprēķina un par labu budžetam

piedzen samazināto nodokli un nokavējuma naudu par periodu no konkrētā nodokļa maksāšanas termiņa līdz nodokļu revīzijas (audita) uzsākšanas dienai, un uzliek soda naudu.

Saskaņā ar likuma "Par nodokļiem un nodevām" 32.panta piekto daļu par šā panta pirmajā daļā minēto nodokļu pārkāpumu, ja budžetā iemaksājamā nodokļa samazinājums pārsniedz 15 procentus no deklarējamās nodokļa summas, vai par šā panta otrajā daļā minēto nodokļu pārkāpumu, ja no budžeta atmaksājamā nodokļa palielinājums pārsniedz 15 procentus no deklarētās pārmaksātās nodokļa summas, soda naudu uzliek 30 procentu apmērā no nedeklarētā budžetā iemaksājamā nodokļa apmēra vai no nepamatoti palielinātā no budžeta atmaksājamā nodokļa apmēra.

Likuma "Par nodokļiem un nodevām" 32.panta septītā daļa noteic, ja izdarītais nodokļu pārkāpums nav uzskatāms par atkārtotu nodokļu pārkāpumu un ja nodokļu maksātājs ir ievērojis deklarāciju iesniegšanas termiņus un kārtējo nodokļu samaksas termiņus, kā arī ir sadarbojies ar nodokļu administrāciju šā likuma 32.2 panta izpratnē, nodokļu administrācija uzliek soda naudu 50 procentu apmērā no šā panta ceturtajā un piektajā daļā noteiktās soda naudas.

Likuma "Par nodokļiem un nodevām" 29.panta otrajā daļā noteikts, ka par un nodevu maksājuma samaksas termiņa nokavējumu maksātājam tiek maksāta nokavējuma nauda - no laikā nenomaksātā pamatparāda 0,05 procenti nokavēto dienu, ja konkrētā nodokļa likumā nav noteikti citi nokavējuma apmēri.

Ņemot vērā iepriekš minētās tiesību normas, secināms, ka dienests pamatoti pieteicējai noteica pienākumu veikt nesamaksāto nodokļu samaksu un aprēķināja nokavējuma naudu un soda naudu.

[14] Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu un 289.-291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

noraidīt /pers. A/ (*/pers. A/*) pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2016.gada 26.augusta lēmuma Nr.31.2-22.10/5638 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no tā sastādīšanas dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnesis M.Markovs